

röportaj

“Eczacı Ayhan Süer ARDA”

“Aydın Eczacı

Ecz. Ayhan Süer ARDA

Sizi hepimiz yakından tanıyoruz.

21 yıl boyunca odamızın başkanlığını yaptınız. Ancak yine de, kendinizden biraz bahseder misiniz?

1940 Aydın doğumluyum. İlk ve orta tahsilimi, babamın memuriyeti dolayısıyla Türkiye'nin çeşitli kentlerinde yaparak, 1955 yılında *Aydın Lisesi'*ne başladım. 1958 yılında mezun oldum. Aynı yıl, *İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Eczacılık Yüksek Okulu'*na girerek, 1962 yılında mezun oldum. Kısa bir dönem mesul müdürlük ve takiben, askerlik hizmetimin bitiminden sonra 1965 yılında -halen sahip ve mesûl müdürü olduğum- *Kanaat Eczanesi'*ni devraldım.

O yıllarda Aydın Merkez'de kaç eczane vardı?

Açılış sıralarına göre; *Aydın, Kanaat, Emniyet, Zafer, Metintaş, Şifa, Ege, Pamuk* olarak 8 eczane vardı.

Odamızın kuruluş aşamalarını ve ilk başkanlarımızın kimler olduğunu anlatır mısınız?

Önceleri, 3. Bölge *İzmir Eczacı Odası'*na; daha sonra da, 10. Bölge *Denizli Eczacı Odası'*na dahil edilmiştik. Bu da, tabii olarak, pek çok zorluğu beraberinde getiriyordu. 1974 yılında, 21. Bölge *Aydın Eczacı Odası* Muğla bölgesini de kapsayacak biçimde kuruldu. Sırasıyla, Ecz. Ahmet Menzilci, Ecz. Atilla Alpargun ve daha sonra 1979-80 Olağan

1965'te

Aydın Merkez'de

açılış sıralarına

göre;

Aydın, Kanaat,

Emniyet,

Zafer, Metintaş,

Şifa, Ege, Pamuk

olarak,

sekiz eczane

vardı.

kurulunda ben, yönetim kurulu başkanı olarak görev aldım.

21 yıllık oda başkanlığı döneminizi biraz anlatır mısınız? Nereden nereye geldik ?

Başkan olduğum dönem *Aydın Muğla Eczacı Odası* olarak faaliyet gösteriyorduk. Maddî imkansızlıklar söz konusuydu. Oda merkezi olarak kiraladığımız, köhne bir yerde hizmet veriyorduk. Sekreterimiz sabah girerken gürültü çıkararak, önce farelerin kaçmasını sağlıyordu. O binada 7 yıl hizmet verdik. Bu arada, maddî yönden biraz toparlanma fırsatı bulduk. 1987 yılında, Mimar Sinan Caddesi 14. Sokak'taki bir daireyi, oda merkezi olarak kullanmak üzere satın aldık. Takdir edersiniz ki, o günkü koşullarda, maddî imkânların fevkalade kısıtlı olduğu

dönemlerde, Fethiye'ye kadar uzanan bir bölgede, hizmet vermek gerçekten zordu. Bu arada *Muğla Eczacı Odası*'nın müstakil bir oda olmasıyla, kısmen rahatlayarak hizmetimize devam ettik. Cumartesi günleri eczaneleri kapatma mücadelemiz hayli uzun sürdü. Önceleri sadece Temmuz -Ağustos aylarında, Cumartesi günleri saat 15:00'de eczanelerimizi kapatıyorduk. Süreç içinde, günümüz uygulamasına gelindi. Türkiye'nin birçok bölgesinde örnek gösterilen bu uygulama, hiçbir arkadaşımızı incitmeden, herhangi bir yaptırımla tehdit edilmeden, tamamen karşılıklı sevgi ve saygı ortamının bir ürünü olarak ortaya çıktı. Günümüzde dahi birçok bölgede, arzu edilmesine rağmen bu sistem uygulanamamaktadır.

Zamanla artan üye sayısı ile paralel olarak iş hacmi de artınca, mevcut oda merkezinin yeterli olmadığı görüldü ve bugün hizmet binası olarak kullandığımız yer, büyük maddî sıkıntılara rağmen, alındı ve kullanılabilir hale getirildi.

Sizce, mesleğimizde dünden bu güne neler değişti?

Çok şey saymak mümkün. Öncelikle, kapısı çalınarak, şapka çıkartılarak girilen müesseselerin başında gelen eczanelerin, bugün içinde bulunduğu durumu gözlemlemek mümkün değil. Bu duruma düşmemizin nedenlerinin başında sistemi sorgulamak gerektiği kadar, meslektaşlarımızın her geçen gün etik kurallardan biraz daha uzaklaştığını söyleyebilirim. Bugün Türkiye'de 10 fakültenin mezun verdiği gerçeğinden hareketle, çarpık ve plansız yerleşim, tabiidir ki, maddî sorunları da beraberinde getirmektedir. Esas sorun da, bu tatsızlıktan kaynaklanmaktadır. Siyasi otorite, özellikle günümüzde

Öncelikle,
kapısı çalınarak,
şapka
çıkartılarak
girilen
müesseselerin
başında gelen
eczanelerin,
bugün içinde
bulunduğu
durumu
gözlemlemek
mümkün değil.

problemlerimizi çözmekten öte, daha karmaşık hale getirmektedir. Herşeye rağmen ümidimizi kaybetmeden, birbirimizi severek, sayarak ve en önemlisi hak ve hukukuna riayet ederek, ümitle, azimle eczacılığın devamını sağlamalıyız.

Yeni yönetimi nasıl buluyorsunuz?

Yeni yönetimin başarılı çalışmalarına imza attığını memnuniyetle görüyorum. Bir kısmı ile yıllarca beraber çalıştığım arkadaşlarımı, gönülden kutluyorum. Fiilen yönetimde olmasam bile, her zaman yanlarında olduğumu ve kendilerini desteklediğimi, bilmelerini istiyorum.

21 Yıllık oda başkanlığınızda en zor dönem hangisiydi?

Aslında yaşadığımız en zor dönem, 1980 yılındaki askerî müdahaleydi. Bu dönemde sokağa çıkma yasağı dolayısıyla nöbetçi eczaneleri seçmek ve çalışmalarını yönlendirmek hayli zor oldu. Günümüzde olduğu gibi, Bağ-Kur ile çok büyük sorunlar yaşadık. Türkiye çapında

uygulanan, *faturalı ilaç verme eylemi*, uzun süre uygulandı.

Meslek yaşamınızda karşılaştığınız ilginç bir anınızı anlatır mısınız?

Burdur'da, 1963 yılında, Milletvekili olan bir eczacının eczanesinin mesûl müdürlüğünü yaparken; kalfam, günün koşullarında kıymetli sayılabilecek *kodein fosfat* şişesini bankonun üzerine düşürerek, cam kırıklarıyla dolu tozun dağılmasına neden oldu ve çok üzüldü. Bankoyu süpürerek temizlemek üzere iken, ben müdahale ettim. Bakiyeyi alarak, bir erlende sıcak suda çözüldürdükten sonra, filtre ederek cam kırıklarından ayırdım. Erlendeki solüsyonu kaynatarak buharlaştırmak sureti ile, aşırı doymuş bir solüsyon elde ettim. Soğumaya terk ettiğim aşırı doymuş solüsyon içindeki *kodein fosfat*, kristalize olup çöktü. Tekrar filtre ederek, elde ettiğim hamur halindeki materyali kurutarak, havanda toz haline getirdim ve *kodein fosfatı* çok az bir kayıpla kazandım. Bu olaydan, 23 yaşında genç bir eczacı olarak, fevkalade gurur duydum. Eczacı olmanın hazzını yaşadım. En büyük eksiklik, tahmin ederim ki, bugün bu hazzı yaşayamamak.

Mesleğimizde saygı duyduğumuz bir büyüğümüz olarak, bizlere ne gibi tavsiyelerde bulunursunuz?

Tüm olumsuzluklara rağmen, eczacılık uzun geçmişi olan saygıdeğer bir meslek. Genç kardeşlerimizin, meslekte kendilerinden daha tecrübeli olanların bilgisiyle desteğini alarak, etik kuralları hiçbir zaman göz ardı etmeyerek, eczacılığı yine eski saygınlığına kavuşturacaklarını, ümit etmek istiyorum.

Uzun süren oda başkanlığım sırasında; oda menfaatini koruma doğrultusunda, bazı

...soğumaya terk ettiğim aşırı doymuş solüsyon içindeki *kodein fosfat*, kristalize olup çöktü. Tekrar filtre ederek elde ettiğim hamur halindeki materyali kurutarak havanda toz haline getirdim ve *kodein fosfatı* çok az bir kayıpla kazandım. bu olaydan 23 yaşındaki genç bir eczacı olarak fevkalade gurur duydum.(...)En büyük eksiklik, tahmin ederim ki, bugün bu hazzı yaşayamamak.

meslektaşlarıma karşı kırıcı olmuş olabilirim. Herşeye rağmen, meslektaşlarımdan çok büyük bir kısmının sevgi ve saygısını kazandığımı bilerek; görevimi, mutlulukla yeni yönetime devrettim. Bu duyguyla, tüm meslektaşlarımı, sevgi ve saygıyla kucaklıyorum.

Biz de size, bu söyleşimiz ve mesleğimize verdiğiniz bunca emekten dolayı teşekkür eder, TEB 33. dönem Yüksek Haysiyet Divanı'ndaki yeni görevinizde başarılar dileriz...